

गुरु-अष्टकम्

शरीरं सुखं सदा रोगमुक्तं

यशश्चरु चित्रं धनं मेरुतुल्यं ।

गुरोरङ्घ्रिपद्मे मनश्चेन्न लभ्यं

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥ १ ॥

कलत्रं धनं पुत्रपौत्रादिसर्वं

गृहं भान्धवा सर्वभेतद्धि ज्ञातम् ।

गुरोरङ्घ्रिपद्मे मनश्चेन्न लभ्यं

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥ २ ॥

षडंगादिवेदो मुभे शास्त्रविद्या

कवित्वं च गद्यं च पद्यं करोति ।

गुरोरङ्घ्रिपद्मे मनश्चेन्न लभ्यं

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥ ३ ॥

विदेशेषु मान्यः स्वदेशेषु धन्यः

सदायारवृत्तेषु भक्तो न यान्यः ।

गुरोरङ्घ्रिपद्मे मनश्चेन्न लभ्यं

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥ ४ ॥

क्षमामण्डले भूपभूपासवृन्दैः

सदा सेवितं यस्य पादारविन्दम् ।

गुरोरङ्घ्रिपद्मे मनश्चेन्न लभ्यं

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥ ५ ॥

यशो मे गतं दिक्षु दान प्रतापाञ्ज

गद्धस्तु सर्वं करे यत्प्रसादात् ।

गुरोरङ्घ्रिपद्मे मनश्चेन्न लभ्यं

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥ ६ ॥

न भोगे न योगे न वा वाञ्छिभेधे

न कान्तासुभे नैव वित्तेषु यित्तम् ।

गुरोरङ्घ्रिपद्मे मनश्चेन्न लशं

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥ ७ ॥

अरुण्ये न वा स्वस्य गेले न कार्ये

न देले मनो वर्तते मे त्वनर्धे ।

गुरोरङ्घ्रिपद्मे मनश्चेन्न लशं

ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥ ८ ॥